

Босна и Херцеговина  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД  
Број: 11 0 У 015624 16 Увп  
Бања Лука, 15.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеним од судија овог суда Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхине Ћурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз учешће Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби Д. Д. Б. из Д. К., заступан по пуномоћнику А. И., адвокату из Г. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.03/952.1-995/14 од 4.11.2014. године, тужене Републичке управе за ..., у предмету “исправке грешке” у катастарском операту, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Бањој Луци број 11 0 У 015624 14 У од 22.04.2016. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 15.3.2018. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

## Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта, ближе означеног у уводу пресуде, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Републичке управе за ..., Подручне јединице Г. број 21.18/952.1-935/14 од 19.9.2014. године. Тим рјешењем одбијен је захтјев тужиоца за исправку грешке у катастарском операту на к.ч. бр. 615, 617 и 618 к.о. Д. К..

Одбијање тужбе је образложено разлозима да је посједник парцела к.ч. бр. 615, 616, 617, 619 и 620 уписаних у пл. бр. ... к.о. Д. К. тужилац, па да је знао за проведене промјене; да је тужена у оспореном акту правилно прихватила исказ свједока Л. В. који је извршио снимање на терену, картирање, те предао елаборат на основу којег су извршене промјене, као и снимање објеката са јасно описаним детаљима које је потврдила и Д. С. која је на лицу мјеста идентификовала предметне парцеле; да су правилно дати разлози да тужилац, нити његов отац нису тражили провођење промјена, нити су овластили геодетску кућу „геодетски послови“ чији је власник управо Л. В., па да су неприхватљиви наводи тужиоца да није било њиховог захтјева, да нису потписали захтјев и да је тужилац први пут видио свједока на расправи, јер се основано поставља питање зашто би Л. В. извршио те радње - уплату на име тужиоца ако за то није имао њихову претходну сагласност; да је неспорно утврђено да се не ради о грешци, већ се очигледно ради о објекту који је уплаћен на парцели к.ч. бр. 617, а на којој парцели је на основу судске одлуке право својине стекло треће лице, овдје заинтересовано лице, а тужилац сматрајући да се ради о грешци, у суштини покушава „да предметни објекат, који се налази на парцели 617, поново врати и уплати на

парцелу к.ч. бр. 618 на којој парцели је он власник“; да није основан приговор тужиоца да он није знао за наведене промјене, јер је управо те некретнине залагао као средство обезбјеђења за добијени кредит.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост због повреде закона, других прописа или општих аката и повреде прописа о поступку који су могли бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да је породична кућа, о којој је ријеч, својим дијелом и то са 2/3 саграђена на к.ч. бр. 618 к.о. Д. К. која парцела се водила на имену покојног О. Б. (његовог оца) са 1/1 дијела, а да је дио породичне куће 1/3 саграђена на парцели 617 к.о. Д. Д. који се воде на имену тужиоца и у вријеме промјене 1999. године парцела 618 је била уписана у пл. бр. ... к.о. Д. К., а к.ч. бр. 617 у пл. бр. ... к.о. Д. К., радило се о двије парцеле које су уписане у два различита посједовна листа, па се „знаком припадности“ није могло вршити припајање парцели 617, а приликом предаје елабората за провођење промјене свједок Л. није приложио захтјев странке која је тражила наведену промјену, а што је била обавеза, па су разлози оспореног акта и побијане пресуде неосновани. Иако сам свједок Л. истиче да је за наведену промјену био потребан правни основ, он сматра да је то био договор између оца и сина, а што је све у сфери вјероватног, а не утврђеног; да је тачно да је тужилац изјавио да је власник некретнина уписаних у пл. бр. ...., али тада није знао да је породична кућа исплаћена са к.ч. бр. 618, а свједок Д. С. нигдје није изјавила да се промјена граница и облика парцела, које се налазе у два посједовна листа на имену два посједника, може вршити без правног основа; није јасно на основу чега нижестепени суд вјерује исказу свједока Ле. који је, истина, извршио неку уплату за тужиоца, али тужилац тврди да га није видио никада раније. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине.

Тужена страна у одговору на захтјев истиче да остаје код навода изнијетих у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

К. Д., заинтересовано лице у овом управном спору, у одговору на захтјев истиче да је предметне некретнине стекао у судском поступку и да је он постао власник истих 11.8.2014. године иако тужилац и даље користи наведене некретнине и наноси му штету. Предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), затим одговоре на захтјев, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац Републичкој управи за ..., Подручна јединица Г. 20.5.2014. године поднио захтјев за исправку грешке у катастарском оперативном сматрајући да је без његовог захтјева или захтјева његовог оца О. Б. извршена промјена облика парцеле к.ч. бр. 618, а промјена облика и површине парцела 615 и 617; да се стамбени објект својим већим дијелом налазио на парцели 618, па да је приликом уписивања по пријавном листу 1/99 „знаком припадности“ припојен парцели 617 иако су ове двије парцеле уписане у различитим пл. ... и ... и воде се на два различита посједника. Првостепеним рјешењем је одбијен захтјев за исправку грешке уз образложење да је тужилац знао да је стамбени објект уплаћен на парцели к.ч. бр. 617, јер је исту некретнину заложено по основу подигнутог кредита и да сада није

могуће извршити исправку, јер се та парцела води на трећем лицу који ју је стекао на законит начин одлуком Основног суда Градишка по основу рјешења о досуди. Тужена је одбијајући жалбу у цијелости прихватила разлоге из првостепеног рјешења налазећи да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено и да је материјално право правилно примијењено и да нису повријеђена правила поступка, који став је подржао и нижестепени суд у побијаној пресуди.

Побијана пресуда је правилна.

Предмет овог управног поступка је промјена уписа корисника на парцели к.ч. бр. 617 уписаној у зк. ул. ... к.о. Д. К., а на којој је уписан као власник Д. К., заинтересовано лице у овом управном спору, по основу рјешења о досуди Основног суда у Градишци број 72 0 И 000330 08 И од 19.6.2012. године, а не исправци грешке у смислу одредбе члана 13. Закона о одржавању премјера и катастра земљишта („Сл. гласник РС“ број 19/96 и 15/10 , у даљем тексту: Закон) којом је прописано да Републичка управа за ..., Подручна јединица при вршењу послова одржавања премјера и катастра земљишта је дужна да отклања све недостатке и пропусти у снимању детаља, геодетском елаборату, плановима, карти и катастарском операту. Такође, у члану 5. став 1. Правилника о одржавању премјера и катастра земљишта („Сл. гласник РС“ број 17/09 и 35/12, у даљем тексту: Правилник) је прописано да се поступак утврђивања и спровођења промјена може водити по пријави странке или по службеној дужности, те да пријава истовремено представља и захтјев за упис промјене у катастар земљишта.

Одредбом члана 71. став 1. тог правилника је регулисано да у поступку одржавања премјера и катастра земљишта, ПЈ је дужна да отклони све недостатке и пропусти у снимању детаља, геодетском елаборату, плановима, карти и катастарском операту, под условом да су недостаци и пропусти са сигурношћу утврђени, а у циљу утврђивања недостатака и пропуста може се вршити увиђај на лицу мјеста.

У конкретном случају, не ради се о исправљању грешке у смислу члана 71. Правилника, односно члана 13. Закона, већ се ради о промјени корисника у катастарском операту, а које промјене се, сходно одредби члана 20. Закона, проводе на основу правноснажних одлука суда и других државних органа који одлучују о промјени права на некретнинама, као и на основу уговора овјерених код суда и нотара.

Поступак уписа права у катастарски операт, па према томе и измјена (брисање) постојећег уписа, што је захтјев тужиоца, претпоставља постојање основа за такав упис, а који је уређен Законом. Чланом 20. став 1. тог закона прописано је да се промјене корисника у катастарском операту проводе на основу правноснажних одлука судова и других државних органа којим одлучују о промјени права на некретнинама као и на основу уговора овјерених код суда и нотара и уговора о концесији као и уговора о дугорочном закупу не краћем од 5 година. Истовјетна одредба је садржана у члану 59. став 1. Правилника. Дакле, из ових одредаба јасно произилази да уколико странка захтијева промјену уписа у катастарском операту дужна је доставити доказ правног основа о захтијеваним промјенама.

Према томе, да би се стекли услови да надлежни орган (у овом случају првостепени орган тужене) проведе промјену корисника у катастарску операту,

неопходно је постојање одлуке суда или другог надлежног државног органа који такву промјену дозвољава или налаже или уговора овјереног код суда или нотара.

Како тужилац није уз захтјев за провођење наведене промјене приложио исправу ваљану за промјену корисника у катастарском оперативном за наведене парцеле, а будући да се не ради о исправци грешке, то је побијаном пресудом правилно тужба одбијена као неоснована.

Остали наводи захтјева нису од утицаја на рјешење ове управне ствари, па их овај суд неће посебно образлагати.

Код таквог стања ствари, по оцјени овог суда, у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог њене незаконитости предвиђен у одредби члана 35. став 2. ЗУС па се захтјев тужиоца, на основу члана 40. став 1. истог закона, одбија као неоснован.

Записничар  
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа  
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић